

M E R K U R I U S Z

8 / 2015 (rocz. X)

Notka wstępna

Dzisiaj (24. 10. 2015) Mercuriusz będzie monotematyczny by dopełnić spotkanie z filmem „Tryptyk rzymski” i jego twórcą Markiem Luzarem. 16. października ubiegło 37 lat od chwili, co kardynał Karol Wojtyła stał się papieżem. Dlatego też trochę danych z jego życia.

Najważniejsze fakty z życia Karola Wojtyły do czasu wyboru na Papieża

- 18 maj 1920r. - między godziną 17 a 18 w Wadowicach przychodzi na świat Karol Józef Wojtyła jako najmłodsze, trzecie dziecko Emilii i Karola Wojtyłów;
- 20 czerwca 1920r. - chrzest Karola Wojtyły w wadowickim kościele parafialnym pod wezwaniem Ofiarowania Najświętszej Panny Maryi, zarejestrowany w księdze chrztów pod poz. 671, na stronie 149 czwartego woluminu z roku 1920;
- 15 września 1926r. - rozpoczęcie nauki w czteroklasowej szkole powszechnej w Wadowicach w budynku magistratu wadowickiego, przy Rynku pod nr 23;
- 13 kwietnia 1929r. - w wieku zaledwie 45 lat umiera Emilia, matka Karola;
- 25 maja 1929r. - Karol przystępuje do Pierwszej Komunii Świętej;
- 1 września 1930r. - Karol rozpoczyna naukę w Gimnazjum Męskim im. Marcina Wadowity w Wadowicach;
- 5 grudnia 1932r. - niespodziewana śmierć Edmunda - brata Karola, który stał się ofiarą swojego lekarskiego zawodu w szpitalu w Bielsku;
- 3 - 6 maj 1938r. - wizytacja wadowickiej parafii przez arcybiskupa Stefana Sapiechę i bierzmowanie Karola;
- 14 maja 1938r. - matura- ze wszystkich maturalnych przedmiotów: religii, j.polskiego, j. łacińskiego, greckiego i niemieckiego Karol otrzymał ocenę bardzo dobrą;
- 27 maj 1938r. - pożegnalne przemówienie Karola Wojtyły w imieniu tegorocznych maturzystów w gimnazjum im M. Wadowity;
- 20 czerwca - 17 lipca 1938r. - Karol przechodzi obowiązkowe szkolenie w 7 batalionie 9 Kompani Junackich Hufców Pracy w Zubrzycy Górnej. Wraz z kolegami budował tak zwaną Drogę Junaków łączącą Jabłonkę Orawską i Czarny Dunajec z Zakopanem. Pracował na odcinku pomiędzy Zubrzycą

a Krowiarkami, opodal Chochołowa;

- wrzesień 1938r. - zgodnie z ówczesnymi przyjętymi wobec młodzieży akademickiej przepisami - Karol przywdział mundur żołnierza Legii Akademickiej i odbył kurs przysposobienia wojskowego; początek października 1938r. - wraz z ojcem Karol przenosi się z Wadowic do Krakowa; zamieszkują na Dębnikach przy ul. Tynieckiej 10 u krewnych Kaczorowskich, zajmują dwa małe pomieszczenia w suterenie;

- 2 października 1938r. - Karol rozpoczyna studia na wydziale polonistyki UJ w Krakowie; wśród jego wykładowców są m.in: Zenon Klemesiewicz, Stefan Kołaczkowski, Tadeusz Lehr-Spławiński, Kazimierz Nitsch, Stanisław Pigoń, Kazimierz Wyka;

- 15 października 1938r. - debiut sceniczny Karola przed krakowską publicznością w gmachu dzisiejszej Filharmonii na wieczorze literackim pt.: "Drogą topolowy most";

lipiec 1939r. - Karol bierze udział w obowiązkowych zajęciach Legii Akademickiej w Ożomli pod Lwowem;

- wrzesień 1939r. - w obliczu niemieckiej agresji Karol wraz z ojcem próbują uciekać na wschód z zamiarem wcielenia się do Armii Polskiej, ale kiedy i z tamtej strony nadchodzi inny agresor wracają do Krakowa;

- listopad 1939r. - Karol zapisuje się na II rok polonistyki UJ, ale Niemcy 6 listopada podstępnie aresztują wszystkich wykładowców wywożąc ich do obozu w Sachsenhausen i zamykają uniwersytet;

luty 1940r. - rekolekcje w parafii św. Stanisława Kostki na Dębnikach, podczas których Karol poznał Jana Tyranowskiego, krawca, mistyka, ów Jan zapoznał Karola z dziełami św. Jana od Krzyża i św. Tersi z Avila, ten krawiec-apostoł pobudził Karola do pracy apostołskiej i filozoficznej;

wrzesień 1940r. - początek pracy jako robotnik w Zakładach chemicznych Solvay w Borku Fałęckim gdzie pracował do 1944r.;

- 18 lutego 1941r. - umiera ojciec Karola;

- marzec - sierpień 1941r. - Karol po śmierci ojca na kilka miesięcy przeniósł się do państwa Kydryńskich na ul. Felicjanek;

- sierpień 1941r. - do mieszkania Karola na ul. Tynieckiej 10 wprowadza się Mieczysław Kotlarczyk wraz z żoną /powiernik jego teatralnych zamiłowań/;

- 22 sierpnia 1941r. - Kotlarczyk zakłada konspiracyjny teatr Żywego Słowa, nazwany później Teatrem Rapsodycznym;

- październik 1942r. - Karol Wojtyła wstępuje do krakowskiego seminarium duchownego, które działało w konspiracji;

- 29 lutego 1944r. - na ulicy między Borkiem Fałęckim a Matecznym Karola potrafiła niemiecka ciężarówka, stracił przytomności jedynie dzięki życzliwości przypadkowych świadków zdarzenia odwieziono go do szpitala przy ul. Kopernika Rekonwalescencję odbył przy Szwedzkiej 12 na Dębnikach, w domu państwa Szkockich;

- 6 sierpnia 1944r. - tzw. czarna niedziela w Krakowie, Karol cudem uniknął łapanek i wywiezienia przez Niemców do obozu, Niemcy tuż po wybuchu powstania warszawskiego wzięli odwet m.in dokonując pacyfikacji młodych mężczyzn w większych miastach Polski;

- 7 sierpnia 1944r. - arcybiskup Sapieha wezwał wszystkich kleryków /m.n. Karola/ do swojego pałacu biskupiego i tam ich do końca wojny ukrywał;

- sierpień 1944r. - styczeń 1945r. - Karol uczy się i zamieszkuje wraz z innymi klerykami w pałacu arcybiskupa Sapiehy;

- wiosna 1945r. - Karol wraz z innymi klerykami bierze czynny udział w odnawianiu i remoncie seminarium przy ul. Podzamcze, równoległe działa czynnie w tzw. Bratniaku tj. Bratniej Pomocy Studentów;

- listopad 1945r. - sierpień 1946 - Karol Wojtyła jako młodszy asystent prowadzi zajęcia z dogmatyki na Wydziale Teologicznym UJ;

- koniec sierpnia 1946r. - alumn Wojtyła ukończył studia teologiczne, na 26 egzaminów, które musiał złożyć w ostatnim semestrze 19 zdał na ocenę celującą, 6 bardzo dobrą a tylko z psychologii z oceną dobrą;

- 1 listopada 1946r. - wyświęcenie Karola Wojtyły na księdza przez arcybiskupa Sapiehę w kaplicy arcybiskupiej /cztery święcenia niższe otrzymał w ciągu roku - od 9 listopada 1944 do 21 grudnia 1945r./, w roku 1946, 13 października - święcenia subdiakonatu i 20 października - diakonatu;

- 2 listopad 1946r. - ksiądz Wojtyła odprawia trzy ciche msze św. w krypcie św. Leonarda w katedrze wawelskiej, jedną za duszę matki, ojca, siostry i brata, drugą - za wszystkich zmarłych, trzecią - wedle intencji zadanej przez papieża, prymicyjne przyjęcie przy ul. szwedzkiej 12 u państwa Szkockich;

- 4 listopada 1946r. - ksiądz Wojtyła odprawia kolejną mszę św. w katedrze tym razem przed konfesją św. Stanisława w obecności najbliższych przyjaciół w tym ukochanych rapsodyków;
- 15 listopada 1946r. - wyjazd ks. Karola Wojtyły wraz z młodszym ks. Stanisławem Starowieyskim do Rzymu na studia doktoranckie z teologii i filozofii, które podjął na Papieskim Uniwersytecie Dominikańskim - Angelicum, zamieszkał w Kolegium Belgijskim przy via del Quirinale;
- kwiecień 1947r. - ksiądz Karol Wojtyła odwiedza San Giovanni Rotondo i uczestniczy we mszy św. odprawianej przez ojca Pio, podczas tego właśnie spotkania, prawdopodobnie Ojciec Pio oznajmił młodemu ks. Karolowi, że zostanie w przyszłości papieżem i że na jego pontyfikacie widzi krew ...Przekaz takiej treści krąży od lat, lecz nigdy nie został skomentowany przez żadnego z nich;
- 3 lipca 1947r. - ks. Karol Wojtyła uzyskał licencjat z teologii w Angelicum;
- lato 1947r. - podróż ks. Karola Wojtyły do Francji, Belgii i Holandii na prośbę kardynała Sapięchy w celu zapoznania się z duszpasterstwem zachodniej Europy;
- 14 czerwca 1948r. - Karol Wojtyła bez trudu zdaje egzaminy doktorskie, dostaje 50 punktów na 50 możliwych, broni także dysertację;
- lipiec 1948r. - powrót do kraju;
- 8 lipca 1948r. - kardynał Sapięcha wyznacza ks. Wojtyłę na pierwszą placówkę tj. na wikarego parafii do podkrakowskiej wsi Niegowici;
- 28 lipca 1948r. - ks. Karol Wojtyła przybywa na swoją pierwszą placówkę - do Niegowici;
- 24 listopada 1948r. - Uniwersytet Jagielloński wydaje ks. Karolowi Wojtyłemu dyplom magistra teologii;
- 17 sierpnia 1949r. - przeniesienie do parafii św. Floriana w Krakowie, rozpoczęcie duszpasterstwa akademickiego;
- rok 1950 - w Tygodniku Powszechnym zaczynają się pojawiać pierwsze artykuły, eseje, teksty etyczne oraz pod pseudonimem Andrzej Jawień - utwory poetyckie;
- wiosna 1951r. - zezwolenie kardynała Sapięchy na dalsze studia naukowe w celu napisania habilitacji przez ks. Wojtyłę;
- 23 lipca 1951r. - umiera kardynał Adam Sapięcha,
- 1 września 1951r. - ks. arcybiskup Baziak udziela ks. Karolowi urlopu naukowego, poczym ks. Karol przenosi się z plebani św. Floriana na ul. Kanoniczą 20 zamieszkując z ks. profesorem Ignacym Różyckim;
- jesień 1953r. - ukończenie przez ks. Wojtyłę pracy habilitacyjnej pt. " Próba opracowania etyki chrześcijańskiej według systemu Maxa Schelera ";
- koniec listopada 1953r. - obrona w/w pracy na Wydziale Teologicznym UJ, jednym z recenzentów był profesor KUL Stefan Świeżawski;
- 15 listopada 1957r. - na KUL-u zatwierdzony zostaje tytuł docenta dla ks. Karola Wojtyły, a on sam prowadzi wykłady na temat " Miłość i odpowiedzialność", poza tym publikuje wiele tekstów naukowych i etycznych oraz poezje;
- 1957 - 1958 - ks. prof. Karol Wojtyła opublikował na łamach "Tygodnika Powszechnego" 21 artykułów, którym dał tytuł "Elementarz etyczny";
- 4 lipca 1958r. - papież Pius XII nominuje Karola Wojtyłę na biskupa pomocniczego archidiecezji krakowskiej /sufraganem/ - Karol miał 38 lat!;
- 1- 4 września 1958r. - jako biskup-nominat uczestniczył w rekolekcjach episkopatu Polski na Jasnej Górze oraz w pierwszej w życiu plenarnej konferencji episkopatu;
- trzecia dekada września 1958r. - biskup - nominat Karol Wojtyła uczestniczy w rekolekcjach w prastarym opactwie Benedyktynów w Tyńcu;
- 28 września 1958r. - uroczyste wyświęcenie na biskupa w katedrze wawelskiej w dzień św. Wacława, patrona tejże katedry, konkratorem Wojtyły był arcybiskup Baziak, współkonsekratorami byli: biskup Franciszek Jop z Opola i Bolesław Kominek z Wrocławia; w jego herbie biskupim znalazła się litera M z krzyżem jako symbol Maryi i hasło: "Totus Tuus" /Cały Twój/ - będące wyrazem oddania Matce Bożej;
- 27 kwietnia 1960r. - dramatyczne zajścia w Nowej Hucie w obronie krzyża, podczas bezprawnej próby usunięcia go przez bezpiekę w związku z tymi wydarzeniami biskup Wojtyła wydaje komunikat skierowany do wiernych tej parafii oraz pozywa do sądu Dyрекcję Budowy Osiedli Robotniczych w Nowej Hucie, obwiniając ją o sprowokowanie całego zajścia;
- lato 1960r. - ogrom pracy, niewiarygodna aktywność spowodowała zrujnowanie młodego organizmu biskupa Wojtyły, diagnozą była - mononukleozą, podejrzenie również o białaczkę, dzięki mądrym radom lekarza, przyjaciela Stanisława Kownackiego Karol pokonuje tę ciężką chorobę;

- 18 września 1960r. - konsekracja biskupa sufragana ks. doktora Juliana Groblickiego /1908-1995/ w katedrze wawelskiej, który w pewien sposób odciąży w licznych obowiązkach biskupa Wojtyłę;
- IV kwartał 1960r. - ukazuje się książka biskupa Karola Wojtyły " Miłość i odpowiedzialność", stanowiąca wynik wielu lat pracy i dyskusji z młodzieżą, współautorami tej pozycji byli przede wszystkim studenci, penitenci z posługi w konfesjonale a także przypadkowi ludzie. Bardzo dużo pomógł w pisaniu tej książki przyjaciel Karola, tragicznie zmarły w nurtach Nilu w wieku 41 lat - Jerzy Ciesielski zrazu student Politechniki Karakwskiej a potem jej docent.To on zwrócił uwagę Wojtyły na rolę i to niezwykłą - pracy nad sobą i umiłowania zawodu, który się wykonuje z pasją;
- 15 czerwca 1962r. - w Warszawie na atak serca podczas konferencji plenarnej episkopatu umiera dotychczasowy arcybiskup Krakowa Eugeniusz Baziak;
- 16 czerwca 1962r. - do czasu objęcia rządów i wyboru nowego arcybiskupa Krakowa, kapituła krakowska wybiera ks. bp. Karola Wojtyłę na wikariusza kapitularnego, który sprawuje tymczasową władzę w Diecezji;
- 28 października 1958r. - Papież Jan XXIII zwołuje sobór powszechny, zapoczątkowujący odnowę Kościoła Powszechnego;
- 25 styczeń 1959r. - decyzja papieża Jana XXIII o zwołaniu Ekumenicznego Soboru dla Kościoła Powszechnego;
- 11 października 1962r. - otwarcie Soboru; ks. bp Karol Wojtyła wziął udział we wszystkich czterech sesjach soborowych; w trakcie trwania sesji mieszkał w Collegio Polacco przy piazza Remuria, na Awentynie w Rzymie. Miał tam dwóch wpływowych przyjaciół, przyszłych kardynałów: Władysława Rubina oraz Andrzeja Marię Deskura, którym w przyszłości będzie zawdzięczał tak wiele ...;
- 12 grudnia 1962r. - powrót ks. bp Wojtyły z pierwszej sesji soborowej do Krakowa;
- 3 czerwca 1963r. - śmierć Papieża Jana XXIII;
- 21 czerwca 1963r. - wybór nowego Papieża Pawła VI;
- 7 października 1963r. - ks.bp Karol Wojtyła wyrusza do Rzymu na drugą sesję soborową;
- początek grudnia 1963r. - po zakończonej sesji soboru ks. bp Karol Wojtyła odwiedza Ziemię Świętą. Wizyta ta robi na nim ogromne nieprzewidywalne wcześniej wrażenie. Określił ją mianem piątej Ewangelii;
- 15 grudnia 1963r. - powrót bp Karola Wojtyły do kraju, do Krakowa;
- 30 grudnia 1963r. - Papież Paweł VI, telefonicznie informuje Wojtyłę o mianowaniu go na arcybiskupa metropolitę Krakowa;
- 12 stycznia 1964r. - depesza od Prymasa Wyszyńskiego do arcybiskupa Wojtyły zawierając gratulację i błogosławieństwo w związku z wyznaczeniem go na metropolitę Krakowa;
- 13 stycznia 1964r. - bullą papieską Karol Wojtyła oficjalnie został mianowany arcybiskupem metropolita krakowskim;
- 14 września 1964r. - Papież Paweł VI otworzył III sesję Soboru, bp Karol Wojtyła udał się do Rzymu gdzie aktywnie pracował na soborze; był jednym z inspiratorów najważniejszych konstytucji soborowych: "Lumen gentium" (Światło narodów) - konstytucji dogmatycznej o Kościele i drugiej "Gaudium es spes" (Radość i nadzieja) - o obecności Kościoła w świecie współczesnym;
- wrzesień 1964r. - Papież Paweł VI podczas trwania III sesji Soboru nałożył Karolowi Wojtyłe paliusz arcybiskupi, znak władzy kościelnej i wspólnoty z Namiestnikiem Chrystusowym;
- Boże Narodzenie 1964r. - Arcybiskup Wojtyła przybrał po raz pierwszy darowany przez Paieża Pawła VI paliusz podczas sumy pontyfikalnej, która odprawił w katedrzew wawelskiej;
- 14 września 1965r. - początek czwartej ostatniej sesji Soboru, Arcybiskup Karol Wojtyła wyjechał do Rzymu, na soborze przemawiał, nawiązywał liczne kontakty, zapraszał do swej diecezji kardynałów i biskupów, chciał aby zobaczyli naocznie fenomen polskiego katolicyzmu. W przerwie obrad wyjechał do Francji na zaproszenie biskupa Autin, odwiedził też Taize - wspólnotę protestancką na zaproszenie jej współtwórcy brata Rogera Schutza;
- 18 listopada 1965r. - słynne orędzie Episkopatu Polski do biskupów niemieckich związane z przygotowaniem obchodów tysiąclecia chrześcijaństwa i słynne zawarte tam słowa ....: " W tym jak najbardziej chrześcijańskim ale i bardzo ludzkim duchu wyciągamy do Was siedzących na ławkach kończącego się Soboru ręce oraz udzielamy przebaczenia i prosimy o przebaczenie ..." pomysłodawcą i autorem jego podstawowej wersji był arcybiskup Bolesław Kominek z Wrocławia, przy dokumencie tym aktywnie współpracował Arcybiskup Karol Wojtyła. To ci dwaj arcybiskupi przekonali nieufnego Niemcom Prymasa Wyszyńskiego do zaakceptowania tego dokumentu, który podpisał 13 października 1965r.a za nim pozostali polscy biskupi;
- 8 grudnia 1965r. - uroczyste zamknięcie Soboru Watykańskiego II z którego wynikał ogrom pracy i

zadań na przyszłość; ojcowie soborowi dostrzegli skalę zagrożeń dla Kościoła i konieczność przemyślenia na nowo prawdy o Bogu i Chrystusie;

- 3 maja 1966r. - Jasna Góra - odnowienie ślubów jasnogórskich Jana Kazimierza przez Prymasa Polski kard. Wyszyńskiego w obecności episkopatu oraz ok. miliona wiernych " Te deum Laudamus"; w uroczystościach tych aktywnie uczestniczył arc. Karol Wojtyła;
- 6 maja 1966r. - adoracja w katedrze wawelskiej obrazu Matki Boskiej Częstochowskiej oraz uroczysty jego przejazd ulicami Krakowa na Skałkę, gdzie arc. Karol Wojtyła w obecności Prymasa Wyszyńskiego zawierzył Matce Boskiej Częstochowskiej Kościół Krakowski;
- 23 czerwca 1967r. - Kardynał - nominat Karol Wojtyła wyjeżdża pociągiem z Katowic do Rzymu w celu odebrania oficjalnej nominacji na Kardynała, po drodze zatrzymuje się w Wiedniu u kardynała Franza KOniga, do Wiecznego Miasta dociera 25 czerwca 1967r.;
- 28 czerwca 1967r. - Karol Wojtyła otrzymuje z rąk Papieża Pawła VI biret kardynalski i zostaje mianowany członkiem Kongregacji Kościoła Wschodniego i Kongregacji Soboru, równocześnie Papież przydzielił kardynałowi jeden z rzymskich kościołów - to nawiązanie do prastarej tradycji, gdy kardynałowie stanowili grupę rzymskich proboszczów pomagających Papieżowi w rządach Kościołem; Kardynał Wojtyła otrzymał kościół San Cesareo in Palatio;
- 6 lipca 1967r. - Kardynał Wojtyła wraca z Rzymu do Polski - była to swoista pielgrzymka; najpierw z Rzymu samolotem do Wenecji a stamtąd już samochodem - w czasie podróży zatrzymał się w małym kościółku w Osjaku w Austrii - to tu wg legendy zakończył życie król Bolesław Śmiały, który targnął się na życie św. Stanisława i po tym fakcie jako pokutnik trafił w to odosobnione miejsce, tu znajduje się jego domniemany grób, z czasem król Bolesław, który winy odpokutował urósł do rangi świątobliwego mnicha a jego kult znany jest w okolicach Osjaku. Na jego grobie ks. kardynał odprawił mszę św., z Osaku kardynał pojechał do Mariaszell - austriackiego sanktuarium maryjnego, następnie odwiedził obóz zagłady w Mauthausen, 8 lipca dotarła do Wiednia, gdzie na Kahlenbergu celebrował mszę św.; z Wiednia pociągiem udał się już do Katowic;
- 9 lipca 1967r. - ingres kardynała Wojtyły do katedry wawelskiej; podczas tego ingresu kardynalskiego powiedział do zebranych krakowian: " Przybywam od grobu św. Piotra do grobu św. Stanisława z nowymi obowiązkami, z nową odpowiedzialnością. Kiedy Ojciec św. włożył mi na głowę pupurowy biret, to przez to chciał powiedzieć, ażebym jeszcze bardziej cenił krew";
- 31 sierpnia 1967r. - likwidacja Teatru Rapsodycznego przez władze krakowskie, fakt ten kardynał Wojtyła odczuł bardzo boleśnie;
- 28 lutego 1969r. - wizytując parafię Bożego Ciała na krakowskim Kazimierzu kardynał Wojtyła odwiedza czynną synagogę Remuh, tym wydarzeniem kardynał otworzył nową kartę w dialogu chrześcijańsko - żydowskim co było pokłosiem soborowej deklaracji "Nostra aetate" z 28 X 1965r. która omawiała stosunek Kościoła do Żydów;
- 1969r. - ukazuje się studium pt.: " Osoba i czyn ", autorstwa kardynała Wojtyły - psychologiczna analiza spełniania się człowieka przez czyn;
- sierpień/wrzesień 1969r. - wizyta kardynała Wojtyły w Kanadzie i USA, z Polski przywiózł na amerykański kontynent relikwie św. Stanisława, św. Jacka, św. Jana Kantego ofiarowując je polskim parafiom;
- 15 sierpnia 1970r. - kardynał Wojtyła został powołany przez papieża do Kongregacji do spraw Kultu Bożego, która ma się zająć odnową liturgii;
- 1970r. - Kardynał Karol Wojtyła po długich staraniach w Watykanie otrzymał do pomocy przy kierowaniu diecezją dodatkowo dwóch sufraganów: ks. Albina Małysiaka dla zakonów oraz ks. Stanisława Smoleńskiego; Mając czterech biskupów pomocniczych podzielił diecezję na cztery części i każdemu powierzył opiekę na swoimi dekanatami;
- 27 września 1971r. - kolejny wyjazd do Rzymu, tym razem na II sesję Synodu Biskupów, podczas którego razem z Papieżem Pawłem VI i prymasem Wyszyńskim koncelebruje mszę beatyfikacyjną ojca Maksymiliana Marii Kolbego;
- 1973r. - wizyta kardynała Wojtyły w Australii - bierze udział w Międzynarodowym Kongresie Eucharystycznym w Melbourne;
- kwiecień 1974r. - odbył się w Rzymie międzynarodowy kongres naukowy zwołany z okazji siedemsetlecia śmierci św. Tomasza z Akwinu, w którym aktywnie uczestniczył kardynał Wojtyła, w kularach nazwany był ten kongres "kongresem kardynała z Krakowa"; Wojtyła wygłosił na nim referat pt.: "Osobowa struktura samostanowienia";
- 8 maja 1974r. - kardynał Wojtyła zadeklarował pomoc każdej przyszłej matce, jeśli zdecyduje się narodzić dziecko mimo trudnych warunków;

- 7 - 13 marca 1976r. - na zaproszenie papieża odprawia dla niego i Kurii Rzymskiej rekolekcje wielkopostne, na piśmie kardynał przygotował 22 nauki rekolekcyjne, które wyszły drukiem pod tytułem " Znak, któremu sprzeciwiać się będą ";
- 1 - 8 sierpnia 1976r. - kardynał bierze udział w Międzynarodowym Kongresie Eucharystycznym w Filadelfii, jako przewodniczący 18 - osobowej delegacji episkopatu Polski;
- czerwiec 1977r. - wyróżnienie kardynała Wojtyły doktoratem honoris causa Uniwersytetu im. Gutenberga w Moguncji;
- 26 czerwca 1977r. - kardynał Wojtyła uczestniczy w Wadowicach w jubileuszu pięćdziesięciolecia kapłaństwa księdza prałata Edwarda Zachera, swojego gimnazjalnego katechety;
- 21 - 25 czerwca 1978r. - kardynał Wojtyła bierze udział w kongresie poświęconym dziesiątej rocznicy ogłoszenia papieskiej encykliki " Humanae vitae" w Mediolanie; wygłasza tam referat " Matrimonio e amore" w pełni solidaryzujący się z poglądami Pawła VI wyrażonymi w tej encyklice;
- 6 sierpnia 1978r. - umiera papież Paweł VI;
- 11 sierpnia 1978r. - kardynał Wojtyła wraz z prymasem Wyszyńskim wylatują z Warszawy do Rzymu na pogrzeb Pawła VI oraz na konklawe;
- 26 sierpnia 1978r. - wybór kardynała Albino Lucianiego, patriarchy Wencji na papieża Jana Pawła I;
- 17 września 1978r. - kardynał Wojtyła w Mogile odprawił pontyfikalną mszę św. w intencji Jana Pawła I;
- 28 września 1978r. - około g. 23.00 - nagła śmierć papieża Jana Pawła I;
- 1 października 1978r. - kardynał Wojtyła odprawia w bazylice Mariackiej w Krakowie mszę św. żałobną za zmarłego Jana Pawła I;
- 3 października 1978r. - wylot z Warszawy kardynała Wojtyły do Rzymu na pogrzeb Jana Pawła I oraz na swoje ostatnie konklawe;
- 8 października 1978r. - w polskim kościele pod wezwaniem św. Stanisława w Rzymie odbyła się msza św. w intencji zmarłego Jana Pawła I, celebrował kardynał Wyszyński a homilię wygłosił kardynał Wojtyła;
- 16 października 1978r. - godz.16.30 - głosowanie siódme i ósme odbywającego się od 15 października konklawe; ok.godz. 17.15 wybór Kardynała Wojtyły na papieża Jana Pawła II; został wybrany w ósmym głosowaniu uzyskując 99 głosów na 111 możliwych; Kardynał Wojtyła przyjmując urząd najwyższego arcybiskupa Kościoła rzymskokatolickiego rzekł do obecnych na konklawe: " Jako posłuszny syn Kościoła, jako człowiek żywej wiary, choć świadom swojej nicości, z szacunku dla Was, Umiłowani Elektorowie, wybór przyjmuję, a wybieram sobie imię mojego Przednika, Jana Pawła, raz dlatego, że zachowuję głęboki szacunek dla Jana XXIII i Pawła VI, oraz dlatego, że zostało nie wykonane dzieło mojego Przednika, który zostawił światu uśmiech i wielkie nadzieje. To dziedzictwo nadziei podejmuję pod nazwą Jana Pawła II;
- 16 października 1978r. - godz. 18.18 - biały dym nad Kaplicą Sekstyńską obwieszcza światu wybór kolejnego papieża: 265 papieżem zostaje wybrany Karol Wojtyła, który przybrał imię Jan Paweł II;
- 16 października 1978r. - godz. 18.44 - w loggi bazyliki kardynał Pericle Felici wypowiada zwyczajową formułę: "Annuntio vobis gaudium magnum - Habemus Papam: Eminentissimum ac Reverentissimum Dominum, Dominum Carolum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalem Wojtyła qui sibi nomen imposuit Joannem Paulum Secundum " / Zwiastuję Wam radość wielką - mamy Papieża: Najdostojniejszego i Najprzewielebniejszego Pana Świętego Kościoła Rzymskiego, Kardynała Karola Wojtyłę, który przybrał sobie imię Jan Paweł II/;
- 16 października 1978r. - godz. 19.20 - pierwsze ukazanie się Jana Pawła II w loggi bazyliki i pierwsze słowa do zebranych na Placu św. Piotra : " Sia lodato Gesu Cristo - Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus !!!, krótka oracja i pierwsze błogosławieństwo nowego Papieża " Urbi et Orbi";
- 22 października 1978r. - uroczysta inauguracja pontyfikatu, podczas której papież Polak mówi: " Nie lękajcie się, otwórzcie drzwi Chrystusowi !"

Marek Luzar

– reżyser filmów animowanych, współrealizator programów telewizyjnych, dokumentalista, reżyser teatralny. Zajmuje się malarstwem, grafiką, scenografią, fotografią, filmem i animacją.

Brał udział w 32 wystawach zbiorowych m.in. w Krakowie, Warszawie, Bielsku-Białej, Toruniu. Zorganizował 24 wystawy indywidualne m.in. we Francji, USA, Polsce: w Krakowie, Bielsku-Białej, Żywcu, Warszawie, Bytomiu. W 2003 r. miał indywidualną wystawę rysunku i malarstwa "Anioły i nie tylko..." w Muzeum Archidiecezjalnym w Krakowie.

Jest dwukrotnym stypendystą Ministerstwa Kultury i Sztuki, stypendystą Fundacji Jana Pawła II w Rzymie, dwukrotnym stypendystą Wydziału Kultury i Sztuki Urzędu Miejskiego w Bielsku-Białej, stypendystą Miasta

Wolfsburg i Deutsch-Polnische Gesellschaft w Wolfsburgu.

Jako reżyser pracował w Studio Filmów Rysunkowych w Bielsku-Białej w latach 1988-1994. W latach 1994-1995 był dyrektorem artystycznym Studio Betel – studio filmowe.

Od 1991 r. dla TVP zrealizował serię 13 odcinków filmów animowanych pod wspólnym tytułem Szkoła Mędrców (reżyseria, opracowanie plastyczne, animacja) według felietonów Marka Skwarnickiego z Tygodnika Powszechnego. Wraz z Markiem Skwarnickim był jednocześnie współscenarzystą serii.

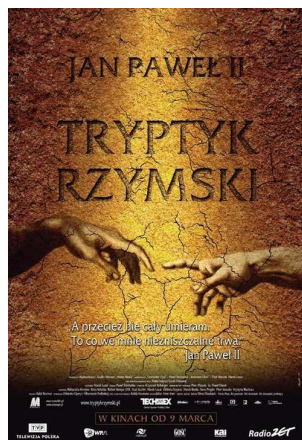
W 1998 r. brał udział w realizacji dla TVP przez Telewizyjne Studio Filmów Animowanych serii Czternaście bajek z Królestwa Lailonii Leszka Kołakowskiego – odcinek pt. Czerwona łąka (reżyseria, opracowanie plastyczne).

Współpracował z redakcją dziecięcą w TVP przy realizacji programu Gimnastyka buzi i języka. Jest autorem filmów dokumentalnych: cykl pt. Chorwacki tryptyk, Peregrynacja obrazu Matki Boskiej Częstochowskiej, Rzymskie Rekolekcje, Podbeskidzie w Pielgrzymce Narodowej. W 1998 zrealizował widowisko teatralne dla dzieci w Bielsku-Białej w Teatrze Banialuka pt. Cudaczek Wyśmiewaczek (adaptacja, inscenizacja, reżyseria, scenografia). W 1999 współpracował z Grzegorzem Królikiewiczem jako scenograf w spektaklu Anelli Juliusza Słowackiego w Teatrze Polskim w Bielsku-Białej i w spektaklu dla Teatru Telewizji.

Jest to film zrealizowany na podstawie poematu Jana Pawła II, wykonany przy użyciu wielu technik animacji artystycznej i techniki łączenia animacji ze zdjęciami z planu, poddany obróbce komputerowej. Twórcy filmu przedstawiają to dzieło w formie filmu, by przybliżyć poetykę "Tryptyku Rzymskiego" i pomóc w jego zrozumieniu. W filmie znajdziemy przepiękne górskie krajobrazy bliskie autorowi poematu, a także freski z Kaplicy Sykstyńskiej. Całość wypełnia narracja Krzysztofa Kolbergera wzbogacona nastrojową muzyką.

Tryptyk rzymski (Medytacje)

– poemat papieża Jana Pawła II. Został wydany w 2003 roku w sześciu językach: polskim, niemieckim, angielskim, hiszpańskim, francuskim i włoskim.

Poemat składa się z trzech głównych części:

I – Strumień (Sekcje: Zdumienie, Źródło)

II – Medytacje nad Księgą Rodzaju na progu kaplicy Sykstyńskiej (Sekcje: Pierwszy Widzący, Obraz i podobieństwo, Prasakrament, Sąd)

III – Wzgórze w krainie Moria (Sekcje: Ur w ziemi chaldejskiej, Tres vidit et unum adoravit, Rozmowa ojca z synem w krainie Moria, Bóg przymierza).

Ruah

Duch Boży unosił się nad wodami...

1. Zdumienie

Zatoka lasu zstępuje
w rytmie górskich potoków
ten rytm objawia mi Ciebie,
Przedwieczne Słowo.
Jakże przedziwne jest Twoje milczenie
we wszystkim, czym zewsząd przemawia
stworzony świat...
co razem z zatoką lasu
zstępuje w dół każdym zboczem...
to wszystko, co z sobą unosi
srebrzysta kaskada potoku,
który spada z góry rytmicznie
niesiony swym własnym prądem...
— niesiony dokąd?

Co mi mówisz górski strumieniu?
w którym miejscu ze mną się spotykasz?
ze mną, który także przemijam —
podobnie jak ty...
Czy podobnie jak ty?
(Pozwól mi się tutaj zatrzymać —
pozwól mi się zatrzymać na progu,
oto jedno z tych najprostszych zdumień.)
Potok się nie zdumiewa, gdy spada w dół
i lasy milcząco zstępują w rytmie potoku
— lecz zdumiewa się człowiek!
Próg, który świat w nim przekracza,
jest progiem zdumienia.
(Kiedyś temu właśnie zdumieniu nadano imię «Adam».)

Był samotny z tym swoim zdumieniem
pośród istot, które się nie zdumiewały
— wystarczyło im istnieć i przemijać.
Człowiek przemijał wraz z nimi
na fali zdumień.
Zdumiewając się, wciąż się wyłaniał
z tej fali, która go unosiła,
jakby mówiąc wszystkiemu wokoło:
«zatrzymaj się! — masz we mnie przystań»
«we mnie jest miejsce spotkania
z Przedwiecznym Słowem» —
«zatrzymaj się, to przemijanie ma sens»
«ma sens... ma sens... ma sens!»

Dom Rodzinny Ojca Świętego Jana Pawła II w Wadowicach

Muzeum w domu rodzinnym papieża Jana Pawła II mieszczące się przy ulicy Kościelnej 7 (dawniej Rynek 2) w Wadowicach obok Bazyliki Ofiarowania NMP, dokumentujące życie i działalność kapłańską, a także związki papieża z Wadowicami.

W XIX wieku kamienicę, będącą obecnie siedzibą muzeum, posiadał wiceburmistrz Wadowic, farmaceuta Seweryn Kurowski, uczestnik powstania styczniowego. W 1905 nabył ją cukiernik Józef Lisko, który w 1911 odsprzedał ją kupcowi Chaimowi Bałamuthowi, prezesowi gminy żydowskiej i radnemu miejskiemu. Właściciel posiadał na parterze od strony rynku sklep z artykułami technicznymi i elektrycznymi, od strony podwórza wynajmował pomieszczenia zakładowi introligatorskiemu Adolfa Zadory, natomiast piętro przeznaczył na lokale czynszowe.

- 18 maja 1984 – otwarcie Muzeum w 64. rocznicę urodzin Jana Pawła II;
- 2007-2008 – przygotowanie koncepcji nowej ekspozycji i wstępnego projektu przebudowy Muzeum Dom Rodzinny Ojca Świętego Jana Pawła II w Wadowicach. Projekt zakłada czterokrotne powiększenie ekspozycji do ok. 1200 m kw. na czterech kondygnacjach domu: piwnica, parter, pierwsze piętro i poddasze;
- 9 kwietnia 2014 – uroczyste otwarcie nowej ekspozycji stałej w przebudowanym budynku.

Plac Jana Pawła II z bazyliką Ofiarowania Najświętszej Maryi Panny

Wernisaż wystawy KLUB POLSKI W FOTOGRAFII – Lysá nad Łabą

W sobotę, 17. października, odbył się wernisaż wystawy, którą przed czasem mogliśmy oglądać w Pradze. Na fotografiach są oczywiście i panie z sekcji Lysá n. Ł., więc nie można się dziwić, że chciały przedstawić się we swym środowisku. Zresztą i praski Klub miał bardzo bliskie kontakty z tym miastem i przedstawicielami jego władz. Dzięki przychylności kierownictwa Archiwum Państwowego wystawa tam została przedstawiona, nawiązując tym samym do poprzednich bliskich kontaktów z tą instytucją. Atmosfera była bardzo przyjazna i potwierdziła, że programy Klubu Polskiego i ludzie, którzy je

organizowali i realizowali nie zostali zapomnieni przez współpracowników z miasta.

Na wernisażu była obecna Pani Minister, Kierownik Wydziału Konsularnego w Pradze, Marzena Krulak, zastępca starosty miasta Pan Ing. Petr Eliška, dyrektor Archiwum Państwowego Pan Mgr. Michal Řezníček, była zastępca starosty, obecnie radca Pani Marcela Chloupková. O akcent muzyczny zatroszczyła się Pani Eva Otrádovská grą solową na obój oraz trio z Podstawowej Szkoły Muzycznej im. Šporka. Szczególne podziękowania należą się Pani Vladimíře Jiříčné z wymienianego Archiwum, która służyła swoim czasem i pomocą.

Wprowadzenia do wernisażu ujęła się Mariola Světlá, przewodnicząca sekcji w Lysé.

Na wernisażu nie było tłumów, ale przy lampce wina i ciastach, które przygotowały miejscowe panie była możliwość porozmawiać i powspominać, równocześnie wyrazić życzenie by podobne wydarzenia kontynuować.

Wystawa potrwa do 6. listopada br.

Numer zestawił: Władysław Adamiec

Z A P R A S Z A M Y

*Następne spotkanie Klubu Polskiego odbędzie się w czwartek,
26 listopada 2015 o godz. 17.00
w Domu Mniejszości Narodowych, Vocelova 3, Praga 2*

